

970

Helsingin yliopiston
Limnologian laitos
HELSINGIN YLIOPISTO
LIMNOLOGIAN LAITOS
KIRJASTO

MEDDELANDEN FRÅN FISKODLINGENS VÄNNER r. f.

MEDDELANDE N:o 19.

SEGERSTRÅLE, CURT

Riktlinjer vid fiskerikampanjen år 1943.

Intensifiering av rationell fiskevård och fiskodling.

Vårt land är till följd av krigsläget och den hindrade importen av livsmedel speciellt av äggvitehaltiga och fettämnen innehållande livsmedel i ett trängande behov av att all äggvitehaltig och fettämnen innehållande föda tillvaratages genom systematiskt utnyttjande av fiskbeståndet utanför våra kuster och i insjövattnen. Därigenom kan även fiskerinäringsgen stöda jordbruket i dess strävan att tillfredsställa arméns och civilbefolkningens stora behov av äggvitehaltig föda av animaliskt ursprung ävensom av fettämnen. På grund därav måste fiskerikampanjen för år 1943 i god tid planläggas och alla ansträngningar inriktas på att öka utbytet vid fisket och att på det mest sorgfälliga sätt omhändertaga och konservera samt distribuera de härvid erhållna fiskeprodukterna under samtidigt genomförande av

en ändamålsenlig och rättvis fördelning av densamma.

Samtidigt bör man dock tillse, att det ökade fisket främst går ut över sådana vattenområden, där outnyttjade fiskeresurser finnas och bör man dessutom som motvikt mot ökat fiske bedriva ett mångdubbelt intensivare fiskevårds- och fiskodlingsarbete än under de senaste åren, då rovfiske bedrivits i stor skala som direkt följd av krisläget på livsmedelsområdet och som följd av lagen om varmansfisket och de otaliga överträdelserna av denna lags bestämmelser med därav följande svåra skadegörelse inom vårt värdefulla bestånd av fjällfisk både i kustvattnen och i insjöarna.

För att ernå bästa möjliga resultat vid fiskerikampanjen år 1943 borde vid arbetet nedan angivna grundlinjer följas:

- 1942 -

7

I. Arbetet för ökad fiskproduktion.

Samhället måste på allt sätt understöda yrkesfiskarna i deras ansträngningar att ur havet anskaffa värdefulla näringsämnen med hög halt av äggvita och fett. Detta kan ernås genom att:

1) tillräcklig mängd arbetskraft frigöres för fisket under den viktigaste fisketiden, då man per dagsverke, utgiven motorbränslemängd och använda fiskredskap erhåller största utbytet.

2) genom att nödigt flytande motorbränsle ställes till förfogande så att svaga motorer kunna nyttjas för de oundgängligaste färderna, och att reservbränsle finnes för de starkare motorer, som kunna utnyttja gengasaggregat;

3) genom att man låter inventera fiskarmotorbeståndet i landet och på allt sätt underlättar anskaffningen av kolvgasaggregat för sådana båtar, som hava nog stark maskin därför, och i övrigt äro ägnade att nyttja kolvgas som motorbränsle;

4) genom att frivillig arbetskraft utnyttjas som hjälpkraft, där fiskarna icke på något sätt kunna komma tillrätta med egna och vänners bistånd vid fiskebragdernas utsättning och skötsel;

5) genom att fiskarkojor och bastur både lätt transportabla sådana och sådana av durabla-

re utförande utplaceras på sådana platser så väl i havsbandet som vid avlägsnare insjövatten, där deras förekomst i större omfattning kunde möjliggöra vinterfiske med därvid nödig övernattning och möjlighet att på platsen reda av fisken och torka näten för förnyad användning;

6) genom att fiskestationer upprättas i kustträkter samt åländska skärgården och i insjöområdet för inhemska kunniga amatörfiskare främst för städernas och fabriksamhällellnas behov;

7) genom att på allt sätt underlätta fiskarens förseende med nödiga redskapsnät, ryssjedelar, notstycken, revar och linor bl. a. under beaktande av en stark ökning av den inhemska odlingen av hampa och lin;

8) genom att förse fiskarena med nödiga mängder konserveringsmedel för bragder och båtar, alltså främst stenkolstjära, karbolineum, trätjära och nafta samt fernissa.

9) genom att ställa till fiskarens förtogande nödigt antal gummiskopplagg och oljekläder, utan vilka fisket vid otjänlig väderlek ej kan bedrivas;

10) genom att tillse att fiskarena kunna erhålla tillräckliga mängder fiskkärl och salt för fiskens nedsättning och is för fiskens nedkylning omedelbart efter fångsten.

II. Arbetet för fiskefångsternas tillvaratagande på rationellt sätt.

För att all den fisk och alla de fiskprodukter, som bringas i land vid fisket verkligen skall kunna utnyttjas rationellt för vår livsmedelsförsörjning, kräves det

1) att fisktransporten så ordnas, att fisken, där den icke ur samhällellig synpunkt sett med fördel kan nedsaltas eller på annat sätt konserveras på fiskeplatsen eller i nära grannskap till denna, snabbt bringas till större konsumtionscentra och där snabbt distribueras;

2) att den fisk, som skall förtäras som färsk på längre bort belägna konsumtionsplatser, genom nödigt bakteriedödande och på autolysen hämmande inverkan behandling i form av badning och nedkylning i god tid behandlas så, att fisken icke förskämmas innan den nått konsumenterna;

3) att extra transportbilar genom militärmyndigheternas försorg ställas till fisktransporternas förtogande, så att icke de beklämmande erfarenheterna från senaste år återupprepas;

4) att vita vagnar med nedkylningsanordningar finnas disponibla för transporten av fisk under sommaren främst från kustområdet mellan Vasa och Nystad, där speciellt Kristinestad, Kaskö och Björneborg ä-

ro viktiga emottagningspunkter för strömming under tiden juni—september;

5) att vita vagnar med nedkylningsanordningar finnas som transportabla kylhus vid viktigare ändpunkter vid kustområdet, där icke andra tillräckligt stora och annars ändamålsenliga kylhus för fisken finnas;

6) att statens ingripande vid prisens reglering genomföres under intimt samarbete mellan resp. myndigheter och fiskarens egna organisationer samt att härvid prisen mer bringas i överensstämmelse med normala prisfluktuationer under olika årstider och i olika delar av landet, så att prispolitiken icke såsom under detta och senaste år avhåller den lagtrogna fiskarbefolkningen från yrkesutövningen;

7) att restprodukterna vid fisket, främst vid strömmings- och torskfisket, sorgfälligt tillvaratagas under användning bl. a. av AIV-kalkningsförfaringsättet, som visat sig vara utmärkt och praktiskt vid större fiskelägen, där kvarnar för den nödiga malningen av fiskresterna kunna placeras;

8) att landets spigg- och torskbestånd sorgfälligt utnyttjas för olje- och fiskmjölsproduktionen.

III. Arbetet för rationell fiskevård och fiskodling.

Tidigare försyndelser på fiskevårdens område, främst det hejdlösa rovfisket under kriså-

ren 1941—42, då varmansfisket bedrivits i en långt våldsammare form, än riksdagens majoritet anat vid lagens genomförande, kräver att samhället nu intensivt tar sig an frågan om återväxtens tryggande inom vårt värdefulla fiskbestånd, under stark intensifiering av rationell fiskevård och fiskodling. Detta ernås ändamålsenligast:

1) genom att fiskerätt beviljas åt icke-vattenägare eller arrendatorer blott emot fiskekort i trakter, där övervakning av de fiskande annars vållar svårighet;

2) genom att för varje fiskekort en viss avgift uppbäres, som till avsevärd grad utnyttjas för den direkta fiskevården samt för övervakningen av fiskevatten eventuellt i samarbete med övervakningen av jakten inom resp. distrikt;

3) genom att kommunerna på landet som i städerna bevilja ett årsanslag, utgående förslagsvis på ett belopp av 1—2 mk per individ för finansiering av fiskevårdsarbetet inom resp. kommuner, från vilket anslag då lokala sammanslutningar kunde erhålla ekonomiskt stöd för fiskevårdsarbetet och fiskodlingsverksamhet i trakten;

4) genom att man inrättar små romkläckningscentraler på härför lämpliga platser, där vattenledning, fördämningar eller vattenuppfördringsverk fin-

nas för erhållande av vattenströmning i kläckningsapparaterna;

5) genom att tillvaratagandet av den för avel lämpliga rommen av våra värdefulla fiskar organiseras främst på de större fiskeplatserna och vid de punkter, dit fisken hämtas i land från skärgårdsområdet för transport till resp. romkläckningscentraler;

6) genom att utplanteringen av fiskynglet organiseras på sorgfälligt sätt under utnyttjandet av praktiska anordningar (bl. a. specialkannor för transport av fiskynglet per velociped under samtidigt skeende nedkylning av vattnet och in-pumpning av luft i transportkärlet;

7) genom att trakter, där ett överskott finnes av lekfisk av värdefullt slag, alltså främst laxfisk, sik, gädda och gös, utnyttjas som leverantörer av rom för fiskodlingsanstaltens räkning i långt högre grad än hittills skett för att möjliggöra „nysadden” i sådana vatten, där rom för fiskodlingsanstaltens räkning ej kan erhållas i eget distrikt;

8) genom att staten beviljar nödiga anslag för fiskevårdsarbetet och för understödandet av de sammanslutningar, som verka på detta samhällsnyttiga område.

Curt Segerstråle.

(Övertryck från Syd-Österbotten nr 144/42.)